

BNP Paribas ja Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) 16. septembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 1. juuli 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-335/08: BNP Paribas ja BNL versus komisjon

(Kohtuasi C-452/10 P)

(2010/C 317/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: BNP Paribas, Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL)
(esindajad: advokaadid R. Silvestri, G. Escalar ja M. Todino)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

— tühistada terves ulatuses Euroopa Liidu Üldkohtu (viies koda) 1. juuli 2010. aasta otsus kohtuasjas T-335/08: BNP Paribas ja Banca Nazionale del Lavoro vs. Euroopa Komisjon, millest anti teada 1. juuli 2010. aasta faksiga (ELT C 221, 14.8.2010, lk 70), ja seoses sellega

- i) rahuldada esimesele astmele esitatud hagiavalduse nõue, milles paluti tühistada terves ulatuses komisjoni 11. märtsi 2008. aasta otsus 2008/711/EÜ nr C(2008) 869 lõplik riigiabi C 15/07 (ex NN 20/07) kohta, mida Itaalia rakendas „maksusoodustuse andmise teatavatele restruktureeritud pankadele” (ELT L 237, lk 70), või
- ii) teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsuse juhtnõõridele.

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus ei ole komisjoni otsust põhjalikult uurinud, jättes kontrollimata, kas see, et komisjon otsustas asjassepuutuva kava valikulisuse kindlaksmääramisel mitte arvesse võtta asjassepuutuvate üksuste olukorda, on õiguspärane;
2. Kuna Üldkohus võttis oma hinnangu andmise kriteeriumiks ainult komisjoni otsuse andmed, tõlgendas ta vääralt Euroopa Kohtu kohtupraktikat, mis lubab õigustada maksu-meetme spetsiifilisust üldise maksustamiskorra loogika seisukohast;

3. Üldkohus on vääralt tõlgendanud kohtupraktikat riigiabi valikulisuse nõude kohta, mille kohaselt tuleb selleks, et kindlaks teha, kas maksumeede on valikuline, vaadelda lihtsalt seda, millised tagajärjed võivad sellel meetmel maksutamise seisukohast olla;

4. Üldkohus moonutas fakte, tuvastades vääralt, et üldine maksustatava väärtuse korrigeerimine kord ei anna ettevõtjale õigust korrigeerida tegevusüksuste selle vara maksukulu, mis on saadud ülekandmisel suurema bilansilise väärtusega;

5. Lõpuks on Üldkohus vääralt asendanud komisjoni arvamuse oma arvamusega, esitades uuesti põhjendusi edasikaevatud komisjoni otsuse kehtivuse kohta.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 17. septembril 2010 — Oliver Jestel versus Hauptzollamt Aachen

(Kohtuasi C-454/10)

(2010/C 317/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonikaebuse esitaja: Oliver Jestel

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Hauptzollamt Aachen

Eelotsuse küsimused

1. Kas seoses „osalemisega” kauba ebaseaduslikus toomises Euroopa Liidu tolliterritooriumile nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ artikli 202 lõike 3 teise taande tähenduses muutub võlgnikuks isik, kes ebaseaduslikus sissetoomises vahetult osalemata vahendab asjaomaste kaupade müügilepingute sõlmimist ja võtab seejuures arvesse, et müüja võib kaupade või osa kaupade tarnimisel hoida kõrvale imporditollimaksust?